

Beslissing op het schadevergoedingsverzoek

Klachtnummer:	KC 21-027
Verzoekdatum:	9 november 2021, aangevuld op 18 november 2021
Klager:	klager
Verweerder:	de zorgaanbieder, vertegenwoordigd door de directie van de zorgaanbieder
Betreft:	schade vanwege beslissing verplichte medicatie in de vorm van een depot

---

Verloop van de behandeling van de klachten

De Regionale Klachtencommissie Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) Drenthe (de klachtencommissie) heeft deklager in haar beslissing van 9 november 2021 niet-ontvankelijk verklaard in zijn klacht. De klacht ging over het verlenen van verplichte zorg in de vorm van een depot.

De patiëntenvertrouwenspersoon (pvp'er), heeft op 9 november 2021 namens klager verzocht om vergoeding van de door hem geleden schade door de zorgaanbieder. Dat verzoek is schriftelijk onderbouwd in de brief van 17 november 2021.

De zorgaanbieder (verweerder) is in de gelegenheid gesteld om zijn reactie op het verzoek naar voren te brengen. Op 3 december 2021 heeft de klachtencommissie een schriftelijk verweerschrift ontvangen.

De klachtencommissie in de volgende samenstelling:

- de heer mr. H. Dontje, voorzitter
- mevrouw L. van Iersel psychiater; en
- de heer P. Arnold, verpleegkundige;
- mevrouw mr. C. Veen, waarnemend secretaris;

heeft op 6 december 2021 op het verzoek om schadevergoeding besloten.

Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie constateert dat bij een klacht als bedoeld in artikel 10:3 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) klager bij de klachtencommissie ook om schadevergoeding door de zorgaanbieder kan verzoeken (artikel 10:11, eerste lid van de Wvggz). Klager heeft geklaagd over het toedienen van medicatie via een depot en de randvoorwaarden die daarbij op grond van artikel 8:9 van de Wvggz in acht moeten worden genomen. Dit is één van de klachtonderwerpen genoemd in artikel 10:3 van de Wvggz. De klachtencommissie is dus bevoegd om het verzoek te behandelen, voor zover de gestelde schade samenhangt met het toedienen van medicatie in depotvorm.

Beoordeling van het schadevergoedingsverzoek

De klachtencommissie stelt vast dat klager voor schadevergoeding in aanmerking kan komen, als niet volgens de wettelijke normen is gehandeld (artikel 10:11 Wvvgz).

De zorgaanbieder geeft in haar reactie aan dat een ambtshalve schadevergoeding alleen kan in het geval een klacht gegrond wordt verklaard en klager zelf geen verzoek tot schadevergoeding deed. De zorgaanbieder is van mening dat de klachtencommissie de ambtshalve bevoegdheid om schadevergoeding toe te kunnen kennen dan ook te ruim uitlegt.

Ten aanzien hiervan overweegt de klachtencommissie dat klager bij de behandeling van zijn klacht zelf heeft verzocht om schadevergoeding. In de toelichting op de klacht voert de pvp'er namens hem aan: *'Ten aanzien van de klachten is klager van mening dat hij schade heeft geleden. Ik verzoek u derhalve om hem een schadevergoeding toe te kennen naar redelijkheid en billijkheid.'* Omdat het verzoek om schadevergoeding ongemotiveerd was, heeft de klachtencommissie klager in de gelegenheid gesteld om alsnog deze motivering aan te leveren.

De klachtencommissie overweegt verder dat het klopt dat bij een niet-ontvankelijkverklaring doorgaans niet inhoudelijk naar de klacht wordt gekeken. In het geval van klager heeft de klachtencommissie wel inhoudelijk gekeken. Dat is gebeurd omdat er onduidelijkheid bestond over of er al dan niet een (schriftelijke) aanzegging was met betrekking tot het toedienen van het depot Xeplion. Uiteindelijk bleek tijdens de hoorzitting dat een schriftelijke beslissing over het toedienen van het depot Xeplion ontbrak. De klachtencommissie heeft vervolgens na afloop van de hoorzitting in haar beraadslaging lang van gedachten gewisseld over wat dit, gelet op de klacht, voor gevolgen met zich meebrengt. In haar beslissing van 9 november 2021 heeft de klachtencommissie aangegeven dat er ook wat voor valt te zeggen dat op enig moment kennelijk besloten is om de psychose met een depot te behandelen en dat de klacht dan gegrond moet worden verklaard, omdat er geen schriftelijke aanzegbrief is opgesteld. Omdat onduidelijk was of en zo ja wanneer verweerster exact zou hebben besloten om klagers psychose met een depot te behandelen, heeft de klachtencommissie uiteindelijk besloten om klager toch niet-ontvankelijk te verklaren in zijn klacht. De klachtencommissie is het met de zorgaanbieder eens dat enkel een (deels) gegrond verklaarde klacht kan leiden tot schadevergoeding. Dat is het geval als een klager zelf verzoekt om schadevergoeding, maar ook bij de bevoegdheid van de klachtencommissie om ambtshalve een schadevergoeding toe te kennen.

Het voorgaande betekent dat de klachtencommissie niet toekomt aan toekenning van een schadevergoeding, aangezien zij klager niet-ontvankelijk heeft verklaard in zijn klacht.

Ten overvloede

De zorgaanbieder geeft in haar verweerschrift aan dat wanneer de klachtencommissie klagers klacht gegrond had verklaard, GGZ Drenthe zich aan dat oordeel zou hebben geconformeerd. Als praktische oplossing is voorgesteld dat de klachtencommissie in een overweging ten overvloede toch uitspraak doet over de eventuele billijkheid van een schadevergoeding als ware er sprake van een gegrondverklaring.

De klachtencommissie moet in dat geval beoordelen of klager daadwerkelijk schade als gevolg van het ontbreken van een schriftelijke beslissing heeft geleden. Als dat het geval is, bepaalt de klachtencommissie vervolgens wat een naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding is.

In het geval van klager ontbreekt een schriftelijke beslissing en motivering over het verlenen van verplichte zorg in de vorm van depot-medicatie. Daarmee is artikel 8:9, tweede lid, van de Wvvgz geschonden. Dit betekent dat sprake is van een normschending die aan de zorgaanbieder is toe te rekenen. Vervolgens moet beoordeeld worden of die normschending daadwerkelijk heeft geleid tot schade/benadeling. Met andere woorden: er moet sprake zijn van schade die veroorzaakt is doordat klager die geen schriftelijke beslissing over toediening van depot-medicatie heeft ontvangen.

In de schriftelijke onderbouwing noemt de pvp'er dat klager hierdoor schade heeft geleden. Aangevoerd wordt dat hij immateriële schade heeft geleden die zou bestaan uit gevoelens van onmacht, aantasting in zijn lichamelijke integriteit en het gevoel dat hij onheus is bejegend en behandeld.

De klachtencommissie is het met de zorgaanbieder eens dat verweerster klager wat betreft zijn bezwaren over het toedienen van depot-medicatie serieus heeft genomen. Tijdens de hoorzitting heeft verweerster uitgelegd dat meerdere malen met klager over medicatie is gesproken. De klachtencommissie zag dit ook terug in klagers behandeldossier.

De klachtencommissie overweegt dat, ondanks dat verweerster geen schriftelijke aanzegging heeft genomen, klager wel snel de weg naar de klachtencommissie heeft kunnen vinden. Op 26 oktober 2021 heeft een gesprek met hem over medicatie plaatsgevonden en op 27 oktober 2021 heeft hij een klacht ingediend in verband met het voornemen van verweerster om te starten met verplichte zorg in de vorm van depot-medicatie. In zoverre heeft klager geen schade geleden van het feit dat er geen schriftelijke beslissing is genomen.

De klachtencommissie overweegt voorts dat ook ten tijde van de klachtprocedure klagers wensen en zijn rechtspositie serieus zijn genomen. Complicerende factor in de klachtprocedure was dat aanvankelijk was ingestemd met schorsing, maar dat klagers toestandsbeeld op een gegeven moment zodanig verslechterde dat verweerster de klachtencommissie verzocht om alsnog met verplichte medicatie te kunnen starten. Omwille van de zorgvuldigheid heeft toen een herbeoordeling van de schorsing door de schorsings-psychiater plaatsgevonden. Het beeld dat toen naar voren kwam was dat klagers toestandsbeeld zodanig was, dat behandeling met medicatie noodzakelijk was. Daarom heeft de voorzitter van de klachtencommissie op 3 november 2021 besloten om alsnog klagers schorsingsverzoek af te wijzen. In materiële zin is duidelijk dat een verplichte behandeling met het antipsychoticum noodzakelijk was. Ook nadat klagers schorsingsverzoek alsnog was afgewezen is verweerster met klager in gesprek gebleven. Uiteindelijk is tussen klager en verweerster een akkoord bereikt over toediening van het medicijn Invega.

Gelet op het vorenstaande is de commissie van oordeel dat van immateriële schade door ontbreken van een schriftelijke beslissing in dit geval geen sprake is. In het geval van een gegronde verklaring had de klachtencommissie klagers verzoek om schadevergoeding daarom afgewezen.

Beslissing

De klachtencommissie besluit tot afwijzing van klagers verzoek om schadevergoeding.

Tot deze beslissing is besloten op 6 december 2021 door de heer mr. H. Dontje, voorzitter, mevrouw L. van Iersel en de heer P. Arnold. De beslissing is op schrift gesteld door de waarnemend secretaris van de klachtencommissie, mevrouw C. Veen.

Beroepsmogelijkheid

Tegen deze beslissing kunnen verzoeker en verweerder binnen zes weken een verzoekschrift indienen bij de Rechtbank Noord-Nederland (artikel 10:7 van de Wvvgz).

Namens de voorzitter van de klachtencommissie, de heer mr. H. Dontje,

.....
W. Krol
Secretaris klachtencommissie

Deze definitieve beslissing is op 21 december 2021 verstuurd aan klager, de pvp'er, verweerder/directie van GGZ Drenthe.